

తరువాత శ్రీ. డి.వి. నరస రాజు తాముమొదట వ్రాసినది “అంతర్వాణి” నాటిక అన్నారు. ఆ నాటిక వ్రాసిన కాలంలో “మహాత్మా గాంధీ” ‘అంతర్వాణి’ కి ఇచ్చిన ప్రాముఖ్యం ఆ నాటిక. ఇతివృత్తానికి ప్రేరకమన్నారు. అయితే నాటికారచనకు ప్రేరేపించినది

అంధనాటక కళాపరిషత్తు నాటక పోటీలు చూడడానికి, వానిలో పాల్గొనడానికి గల వుత్సాహమేనని అన్నారు. మే 27 న వీరేశలింగ వర్ధంతుని పొట్టి శ్రీరాములు స్మారక మందిరంలో సాయంకాలం 6గంటలకు జరపడానికి యీ సమావేశం నిర్ణయించింది

ఎస్కాల్ట్ ఆండ్ రేప్

నూలుగో నెల కడుపుతో ఉంది అడది. నూతిదగ్గర నీళ్లు తోడుతోంది. ఉదయం వది గంటలయింది. మొగుడు తెలుగు పండితుడు. ఇంటిలోంచి ఒక గావుకేక పెట్టేడు.

“ఏమే! ఎక్కడ చచ్చావు! స్కూలుకి వేళయిపోతూంది!”

“వచ్చే వచ్చే!” అమెపరుగుతీసింది, ఇంట్లోకి.

“ఏమిటి వచ్చే వచ్చే?” అతనికి చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది. అతని కలా కోపం వస్తూనే వుంటుంది. పెళ్లాం మొహం చూసే సరికి వస్తుండా కోపం. స్కూల్లో అబ్బాయిల ముందు అమ్మాయిల ముందూ నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ ఉంటాడు. చలోక్తులు వినుస్తూ ఉంటాడు. కాని ఇంటిదగ్గర పెళ్ళాన్ని చూడగానే ఎందుకొస్తుందో కోపం మరి!

కోపం మరి దేవుడిచ్చిన గుణంగా? కామంతోనే అదీతీర్చేసు కోవాలిగా? స్కూలుమాష్టరు కోపం ఎవరికి ఖాతరు? పెళ్లానికి ఖాతరు! పెళ్లాం అంటే సమాజం నీకీచ్చిన అడది. నీ ఆర్జన మీద, నీ

మంథా వెంకట రమణరావు

మగతనం మీదా, తిండికోసం బట్టకోసం భద్రత కోసం ఆధారపడి ఉన్న అవిడ. నువ్వువదిలేస్తే మనవ్యవస్థలో మరెవ్వరూ చేరదీయనిది.

ఎక్కడికిపోతుంది? చచ్చినట్లు పడుంటుంది: జద్దరు పిల్లల్ని కనిపెట్టింది — ఇన్ వెంట్ చేయ్యలేదు. డెలివర్ చేసింది. మరోపిల్లని కనబోతూంది. ఎవ్వరూ ఉంచుకోమన్నా వుంచుకోరు. బొక్కును చేసి వదిలేసేవు. ఇదే పొదుగు లేని అవు ఎవరికి కానాలి? నీకు మరి తప్పదు! అమెకు నువ్వు మరి తప్పేట్టులేవు.

అతనికి కోపం వచ్చింది. కోపంవస్తే నేను మనిషిని కానండీ! అంటూ జోకు జోకుతూ ఉంటాడు, మిత్ర బృందంతో. ఆ సంగతి ఆ యిల్లాలికి తెలుసు. కోపం వస్తే అబోతు. కామం వచ్చినా అబోతు బెతాడని ఆ అబలకి తెలుసు.

“మాటమాటకీ జవాబి వు? నీకు కళ్లు నెత్తిమీద కొచ్చాయే!” అవునికట్టే కన్నెతాడుతో, వుసైకట్టెచ్చిన కన్నెన్ని కమ్మితో కొట్టినట్లు కొట్టేడు అమె నోరెత్త

లేదు! మూలుగుతూ, కొట్టకండి! వడ్డిస్తానండీ అంటూ కాళ్ళపట్టుకుంది.

“నీకు ఒళ్ళ కొవ్విందే! మదం ఎక్కువయిందే!”

భాను! నీవు పెట్టే పచ్చడి మెతుకులు చారునీళ్ళతో ఆమెఒళ్ళ కొవ్వింది. మద మెక్కువయింది!

ఆమె నోరెత్త లేదు, ఆమె ఎన్నో పతివ్రతల కథలు చదివింది. పెళ్లి చేసుకొన్నాక పతేదైవం అని ఆమె పురాణాలు ఘోషించేయి. ఆ ఘోషతో చెవులు గింగురైతిపోయేవి. “మొగుడు చెప్పినట్లు విను. అతడి పాదాల దగ్గర పడుండమే నీకు ధర్మం!” అని అమ్మా నాన్నా చెప్పేరు. పతివ్రతలా ఉండక ఆమె ఎలా ఉండగలదు? ఆమెకి అకలి వెయ్యదు. తిండి ఆనందాన్ని వ్వదు. ప్రపంచంలో రనుగుల్లాలూ, జిలేబీలూ, ఇడ్డీలూ, దోసెలూ ఉంటాయని ఆమె ఏనాడో మరచిపోయింది. ఈ భర్తనే జన్మజన్మలకీ ఇవ్వమని ఆమె కోరుకుంది.

అతడు కొడుతునే ఉన్నాడు. ఆమె కిక్కురు మనకుండా పడి ఉంది!

ఆరాత్రి పిల్లలు ... మరో గదిలో పడుకున్నాక అతడికి అరోజున ఎక్కడో చూసిన అందమైన అడదాని వంపులు గుర్తకి రాగా రిఫ్లెక్స్ ఏక్షన్ వల్ల కామం బుసలు కొట్టగా, భార్య మీద ఆబోతులా పడ్డాడు.

“నాకివేళ బాగుండలేదు! వదిలిపెట్టండి. తలతిప్పుతోంది! ఒళ్ళల్లా దెబ్బల వల్లనొప్పి. కడుపులో తిప్పుతోంది! వదలండి” - బ్రతిమిలాడింది.

“ఏం? ఎందుకు బాగులేదు నీ ఒంటి? దిమ్మువక్కలా పగలల్లా తిరిగేవే లేచి? మంచం ఎక్కేసరికేనా నీ మూలులు?”

“లేదండీ! పొత్తి కడుపులో

భాధగా ఉందండీ! ఈ ఒక్క రోజుకీ ఒదలండి...”

“నా దగ్గరికి వచ్చేసరికే నీకు నొప్పలు? నన్ను యిష్టముండే పెళ్ళాడేవా?”

“నన్నెందు కిలా మాటలతో బాధ పెడతారు? ఈ ఒక్క రోజుకే!” ఆమె కెప్పున మూల్గింది. కామంతో బుసలు కొట్టే ఆబోతులా ఆమెను అక్రమించుకున్నాడు.

అడది ఒకపెట్టి. అందులో ఒక మగాడు వు సై కట్టగా చిక్కుకున్న ఒక అడది. ఆమె మూలులు! అధికారం అతడిది. అనుభవం ఆమెది. . .

అతడు గుర్రుపెట్టి నిద్ర పోయాడు. ఆమె రాత్రల్లా భాధతో ఏడుస్తూనే ఉంది. మూలుతునే ఉంది. . .

అడ్వర్ టైజ్ మెంటు రేటు
 మొదటి పేజి రు. 150
 లోపలి పేజి రు. 100
 లోపలి అర పేజి రు. 75
 అట్ట చివర పేజి రు. 250
 2, 3 అట్ట పేజీలకు రు. 200
 ఒక సంవత్సరంలో వాడుకునే 12 పేజీలకు, అట్టపేజీలకు 15 శాతం డిస్కాంట్.

సాహిత్య గోష్టి
 జూన్ నెల 4 తేదీ (ఆదివారం)
 ‘నా రచనకు ప్రేరణ’
 పాఠి శ్రీరాములు స్మారక మందిరం లో. సాయంత్రం 6 గంటలకు.